

РЕШЕНИЕ

№ 12169

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4362** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. А. М. срещу решение № 1566 от 01.04.2024г., постановено по НАХД № 15475/2023г., на Софийски районен съд, 3 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 7207888, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл.21, ал.1 Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ на И. А. М. е наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП.

Касаторът счита, че решението е неправилно и необосновано. Излага съображения, че съдът не е обсъдил правилно въпроса, свързан с процесуалноправната законосъобразност на обжалвания електронен фиш, което е негово служебно задължение. Сочи, че СРС не е проверил изцяло и не е съобразил електронния фиш /ЕФ/ с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на този административен акт и процедурата по съставянето му, поради което не е установил съществените нарушения на процесуалните правила. Твърди, че решаващият съд не е обсъдил посочените във въззивната жалба съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е стигнал до неправилния извод за законосъобразност на атакувания ЕФ. Сочи, че описаното в процесния ЕФ административно нарушение, е недоказано.

Твърди, че липсват безспорни доказателства, а и в съдебното решение не са описани такива, респ. не са анализирани от съда, че инкриминираната скорост е заснета на процесиите дата, час и участък от пътя. В тази връзка твърди, че липсват мотиви на съда. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло процесния електронен фиш.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, оспорва касационната жалба.

В писмените бележки ответника поддържа тезата, че при издаването на ЕФ са спазени разпоредбите по чл. 188 и член 189 от ЗДвП. Също така твърди, ЕФ има всички атрибути съгласно специалните реквизити според параграф 6, т.63 от ДР на ЗДвП. Не е необходимо ЕФ да съдържа реквизитите по чл.57 от ЗААН, а образецът на ЕФ се утвърждава от министъра на вътрешните работи. СРС е приел, че при издаване на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения, издаден е от компетентен орган, спазен е формата, съдържа всички необходими реквизити и се установява нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СПП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 17.03.2023г. в 11:39ч. в [населено място] по Околовръстен път до №467, посока от [улица]към бул. „Ц. шосе, при ограничение на скоростта от 90км/ч. за извън населено място, е установено и заснето с АТСС № MD1193 нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил „М. ГЛ350 БЛУТЕК 4МАТИК” с рег. [рег.номер на МПС], движещ се с превишение на скоростта от 31 км/ч. Прието е, че Моторното превозно средство/МПС/ се е движело с 121 км/ч., в която скорост е приспаднал толеранс от 3% - нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на тези факти от СДВР е издаден електронен фиш, серия К № 7207888, по отношение на И. А. М.. Наложена е глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 21. ал. 1 ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспорения ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изложил е мотиви, че са спазени изискванията за използване на автоматизирано техническо средство/АТСС/, като процесната система за контрол

на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, като техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

СРС е изложил мотиви, че АТТС е поставено на пътното платно и работи на автоматичен режим, без човешка намеса, видно от приетите като доказателства снимки относно разположението на уреда.

СРС е приел, че електронният фиш е издаден при спазване на изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП, отговаря на легалното определение по §6, т.63 от ДР на ЗДвП. Съдържа задължителните реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП. Процесната система за контрол на скоростта - CORDON M2, №MD1193 отговаря на изискването на §6, т.65 от ДР на ЗДвП за АТСС. АТСС е разположена на участък от пътя, видно от приложената към АНП снимка. В случая става въпрос за преносима - мобилна система за контрол, установяваща нарушението на скоростта в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Прел е, че видно от решение за одобрен тип уреди за измерване №558-02-01-01/1-17-3 от 13.06.2017г. на ДИМ на Република Х. и извадка от Регистър на вписаните средства за измерване към БИМ, мобилната система за видеоконтрол, тип CORDON M2 е от одобрените за използване типове средства за измерване до 13.06.2027г., като според протокол №019-СГ-ИСИС/14.03.2023г. провереното средство за измерване №MD1193 е преминало успешно периодичен контрол, със срок на валидност една година. Т.е. към датата на деянието – 17.03.2023г. е годно да засича и заснема.

Приел е за установено, че видно от представени към АНП материали - генерирания от АТСС клип, с посочване на точната локация на установяване и извършване на нарушението по GPS координати, в това число снимка на поставеното АТСС на пътния участък и отразено в протокола за използване на техническо средство от 17.03.2023г., същото е позиционирано на пътен участък в [населено място] по Околовръстен път до №467, посока от [улица]към [улица], с въведени от контролен орган: посока на действие - приближаващи, стационарен режим, режим на измерване - двупосочно, начало на работа 10:00 часа и край в 12:00 часа, с общо ограничение на скоростта от 90 км/ч., без въвеждане с пътен знак. Местоположението на АТСС е заснето и приложено към АНП - разположена на участък от пътя към лентата за движение, по която ще се извършва измерването. Пътният участък е извън населено място, както е отразено на фиша и в клипа.

Т.е. по арг. от чл.21, ал.1 от ЗДвП максималната допустима скорост на движение на МПС в този участък е 90 км/ч. При засечена /измерена/ скорост от 112 км/ч. и установена след приспадане на толеранса от 3% от 121 км/ч., означава, че заснетото МПС с рег. [рег.номер на МПС] се е движило с превишена скорост от 31 км/ч. в извън населено място.

СРС е приел, че в съответствие с изискванията на чл.188, ал.1 от ЗДвП с ел. фиш на наказан собственика на МПС при управлението, на което е извършено нарушението и това видно от справката от ЦБД е жалбоподателя, който не оспорва това обстоятелство, не посочва и лице, на което да е предоставил управлението на автомобила на датата на нарушението.

СРС е приел, че правилно и в предвидения размер по чл.182, ал.2, т.4 от ЗДвП е наложено наказанието Глоба от 300 лева, тъй като превишаването на скоростта е с 31 км/ч., т.е. от 31 до 40 км/ч.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всеотстранно, обективно и пълно. Вкл. и СРС е обсъдил възражението на касатора, че не е посочен издателят на ЕФ в самия ЕФ. В този смисъл са и мотивите на СРС относно приложението на чл. 189, ал. 4 ЗДвП.

Правилно СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на касатора не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето. Вкл. и е обсъдил наличието на процесуални нарушения, както е приел, че липсват такива. Настоящият състав изцяло споделя изводите на СРС в този смисъл.

По материално-правната законосъобразност на решението. Настоящият състав споделя изводите на първоинстанционния съд, че въз основа на събраните по делото доказателства следва да се приеме, че е налице нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, а именно, че И. А. М., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта извън населено място. По аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в извън населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 90 км/ч. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена извън населено място, като разрешената скорост е 90 км/ч., а засечената скорост е 121 км/ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) т.е. превишение – 31 км./ч.

Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, а приложените снимки, съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП, са годни веществени доказателствени средства. Касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съд за доказаност на нарушението.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1566/01.04.2024 г., постановено по НАХД № 15475/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА И. А. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.